

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

PER eadem tempora cū Franci, duce Clodione, trāsito Rheno Belgicam Galliam introissent, quod iam Galliae viribus exhausta, & crebra exterarum nationum incursione extenuata, suis armis parū possent, Romanorum etiam exilibus praesidijs tutarentur, accipere imperia venientium. Itā factum est, vt Franci Germani, iam semel ac iterū antē transito Rheno, cū sedes in Gallijs quærerent, retropulsi: nunc verō audentiores facti ab exemplo Burgundionum, qui iam provinciam suam inhabitandam acceperant, in qua perseverant nomen in hodiernum: & Gothorum monti fortuna, qui iam Hispanias occupauerant, & Vandolorum, qui iam in Aphricam transierant ex Betica, & ipsi Franci, explorato quod Gallia Romanorum modico praesidio tutaretur, transito Rheno, in Gallijs primā urbem Cameracum accipere: inde mouentes in Tornacum, quod valido Romanorum praesidio teneretur, vi urbem capere aggressi frustrantur: sed elicitos ad pugnam Romanos praelio superant: illam perinde urbem suā fecere ditionis. Clodionem autem moriēti in Gallijs successit Merouaeus filius: qui magno illi, quod diximus, praelio intererat pro Romano cuius filius Childericus cū ampliandae ditioni intendere, reperit Odoacrem Saxoniae ducem Aurelianus immineere. Sic enim in praedam sibi praestitas Gallias cuncti persequere, vt suum esset, quod quisque occuparet. Sed Childericus tum superatū praelio ducem excedere coegit. Non erat noua neq; insolita Saxonum in Gallijs militia: Nam sunt ex Gallicis scriptoribus qui affirmant, magnos illos reges, qui Romanis, & praecipue Iulio Caesari conflicterentur, fuisse Saxones. Ferunt à veteri memoria Anglonaricem gentis Saxonum principem opportunitate

uitatū

nitatum, de strage quam audiērat patratam in Italia de Belgicis, qui profecti fuere cum Cimbris, cum iam Belgicam iuuentutem bello consumptam putaret, duxisse in prouinciam trans Rhenum, vt vindicaret & patris, & aui mortem, à Belgicis peractam, & vandalos, Sueuos, Histrios, in societatem belli pertrahēs, mouit in hostem. Leo dux Belgica, quas potuit in aduersos hostes vires comparauit: & inito praelio, Leo dux cecidit. Gotfridus frater bellum renouans, cum vtrinquē pertinacissimē dimicaretur, extraxit pugnam in noctem. Sed cum iam tertio manus consererent, ita intercepti sunt Belgici, à fronte Saxonibus pugnantis, à tergo ab auxiliariis Saxonum circunuenti, inter media cœpta opprimuntur, vix elabente cum paucis duce Gotfrido. Victores, terra peruastrata, vrbes capiunt: apud Valentianas trepidatum est: Vicit tamen instantia Saxonum, vt arcem fortissimē defensam occuparent. Omnem igitur regionem inter Rhenum & Scaldim, quæ nunc Lotharingia, Brabantia, & Leodiensis est, sibi tributariam fertur fecisse dux Saxonum: Deindē, cum Gallias ab Romanis permittas Iulius Cæsar tueretur, Ariouistum regem, cuius est celebre in Romana historia nomen, idem Gallici scriptores affirmant, Saxonum fuisse principem. Sed ego hæc, vt parū comperta, non ausim affirmare: præsertim, quod Ariouistus non ea parte Galliarum, copias suas, quas Cæsari opponeret, habebat, quæ responderet Saxonie, sed magis, quæ Sueuiæ. Testatur hoc Vesontionum oppidum: quod vsque hodiē manet in finibus Burgundiæ imperialis, nunc vocant Bisontium, sedem archiepiscopalem. Id verò respondet superioribus Germaniæ partibus. Sed sit huius relationis fides apud authores suos.